

Черна ма тьма покрыва,
Люты скърби и бѣды
Въ желбы, въ мъкы ма низриватъ.

Ахъ мой мило, не ходи,
Азъ наставамъ горестны дни
Безъ твоитѣ свѣтлны.
Що на щѣна да излѣзвамъ
Азъ отъ скръзныи си покровъ ?
Трѣба ли да ти доказвамъ

Мойтѣ пламенихъ любезъ ?
Ахъ раненъ съмъ въ клето сърце,
Мило, отъ твоето лице.
Ты отивашъ, азъ оставамъ
Тѣка, като безъ сърце.
Се за тебъ да се надявамъ

Милнико мой агънце !
Нема, нема, милый мой свѣтъ,
Другъ на свѣта прѣдмѣтъ
Да-й привлѣкалъ мойтѣ мнѣсть
Както ъ привлече ты,
Не съ коварство, ни съ хитрость,
Или съ мило красоты.

==o==